

Kedvenc versem

Hatodik osztályban részletesen tanultunk Arany Jánosról. A „Toldi” című elbeszélő költeményét hosszasan olvastuk, elemeztük, sok versszakot kívülről is megtanultunk.

Ezen kívül tanultunk balladákat is a költőtől.

Amikor „A walesi bárdok” című műre került a sor, először azt gondoltam: utálni fogom, képtelen leszek megtanulni.

Miután elolvastuk, elkezdtem megtanulni a vázlatot, a ballada egy részét szintén kívülről. Minél többször olvastam, és eszembe jutott, mi mindent mesélt róla tanárnőnk, megváltozott a véleményem. Rájöttem: nem is olyan nehéz. Idővel nagyon megszerettem. Akkor már azt mondtam, ez tök jó vers (elnézést kérek Arany Jánostól és az olvasóktól is).

Nagyon tetszettek azok az órák, amelyeken egyre többet tudtunk meg a keletkezéséről, a történeti háttéréről. Nagyon megfogott a vers stílusa, az ismétlődő, de mégis mindig kicsit más sorok hangulata és a formája is.

Ami azonban a legmarandóbb volt számomra, az a tanulsága. Arany azt üzent a korabeli olvasóinak és nekünk is, hogy aki a hitéért, hazája szabadságáért akár az életét is adja, az az erkölcsi világrend szerint győztes. Ma ezt úgy gondolom: bármilyen helyzet legyen nehéz, soha ne adjuk fel abbéli hitünket, hogy fordíthatunk azon.

Így már könnyű volt jelesre felelni a versből!

Szigeti Nikolett 7.b

Landorhegyi Sportiskolai Általános Iskola